

Iz "ničetov" v "barone"

Dobrodelni dogodek je v zrak spustil štiri toplozračne balone in razveselil pet otrok iz Mladinskega doma Maribor

(Boris Vugrinec)

Izkušeni zrakoplovec Darko Kralj s posadko - Natašo Grandovec, Jasmino Nemec, Petrom Hronkom in Tadejo Toplak

Dobrodelno druženje, ki ga je pripravil Rotary club Maribor Park v sodelovanju s Plinarno Maribor, Balonarskim društvom Pegaz Maribor, Balon centrom (Nord East Slovenija) NE Maribor in drugimi, je na jasno in zgodnje sobotno jutro obetal nepozabno dogodivščino v zraku. Pred Srednjo prometno šolo Maribor se je zbrala pisana družina večinoma "zelencev", ki jih izkušeni balonarji označujejo za "ničete". Od tam je bilo treba pohiteti na Ptuj, kjer so bile na travniku ob termah ustrezne razmere, da piloti v štirih toplozračnih balonih popeljejo 16 nestrpnih potnikov na polet nad Dravskim poljem. Na svojem krovu, nad katerim se je šopirila 120-kilogramska kupola, nas je sprejel pilot Darko Kralj, predsednik Balon centra NE Maribor, in se muzal ob pripombah tistih, ki so ostali na trdnih tleh. "Še vsak je prišel dol," in "ko se želiš vreči dol, se raje usedi," so razbijali nekoliko nervozno vzdušje ob vkrcavanju četverice. Še kratek nasvet, kako ravnati, če ne bomo zmogli ukrotiti strahu, in balon je švignil v višino.

Za list je šlo

Prvi pogledi na pokrajino z 800 metrov nadmorske višine so bili zelo previdni, s stisnjenim želodcem pri vsaj polovici posadke, vendar nas je izkušeni zrakoplovec, ki ima za seboj že okoli 900 ur letenja v balonu, sicer pa je z letali prebil v zraku 2700 ur, prepričljivo umiril. Tudi s sočnimi balonskimi zgodbicami, ki so vsake toliko raztrgale kopreno miru in tišine nad Dravskim poljem. "V Zagrebu smo se z balonom en dan držali za ograjo na balkonu bloka, presenečena gospa pa nam je ponudila kavo. V takšni drži smo jo spili in leteli naprej. Drugi dan smo skozi okno hiše zagledali golo žensko, ki si je čez nekaj trenutkov panično zakrila prsi z zaveso, spodaj pa je bila še vedno gola," je veselemu počutju v prid pripovedoval Kralj in tudi pojasnil, da v balonu ni zanimivo visoko leteti, pri nizkem letenju pa moraš zadevo obvladati na centimeter natančno. Kaj kmalu je med letom nad drevesi povedano ponazoril. "Za las, pardon, za list je šlo," je bilo slišati iz košare.

Balon zajema zrak in pada s sedmimi metri na sekundo, s hitrostjo reševalnega padala, z vso potrebno opremo je težak štiri tone, še izvemo med letom, pa tudi, da smo Slovenci menda dokaj "zračni" narod, sicer pa v Evropi prednjačijo Avstrijci, Nemci in Francozi. Prva sta v toplozračnem balonu leta 1783 poletela letalca plemiške krvi, kupolo sta zagrevala s kurjenjem slame. Osnovni deli balona se od samega začetka zračnih avantur niso kaj prida spremenili, močno so se pa spremenili sistem gorilnikov in materiali. Obe balonarski organizaciji v Mariboru imata v lasti pet balonov, med njimi je en športni. Športni balon se od običajnega razlikuje po velikosti, manjši je in okretnejši, v košari je prostora za dve osebi. "Na zadnjem državnem prvenstvu sem bil s temle balonom tretji, moj je dirkal kot avtobus za prvouvrščenima formulama, pa vendar ni bilo veliko zaostanka," še pojasnjuje pilot in pove, da je vrtoglavih 50 tisoč evrov vredni balon, na katerem valujemo v toku z vetrovi, peljal že 102 leti staro Mariborčanko, ki je bila pravzaprav tudi prva padalka pri nas.

Med zemljo in nebom, ognjem in šampanjcem

Nato se, nekje 200 metrov od tal, zazremo v lepo zložene hiške, kakšna ima z zraka vidno lepoto napako, ko za svojim hrbtom, stran od pogledov z ulice, skriva neverjetno veliko raznolike šare, v oči nas zbode tudi divje odlagališče v grmovju, sredi katerega se sonči tudi odslužena lupina avtomobila. Nežno plujemo naprej, pokrajina se idilično kopa v soncu, preplašimo srno, ki najde skrivališče v koruzi. "Zdaj pa gledamo v smeri vožnje, primemo se za ograjo in pokrčimo kolena kot pri smučanju," je Kralj najavil skorajšnji pristanek. Dobra ura poleta je minila, tako se je zdelo, kot bi mignil; približujemo se hišam, pred katere nas prihajajo opazovat vaščani, tu in tam je kdo videno želel ovekovečiti še s fotografiranjem. Spust na travnik je minil skoraj neslišno, brez sunkov vetra in brez udarcev, razdražil je le nekaj krav v hlevu. Nekoliko drugače kot v balonu, kjer je z vzgojiteljem potovalo pet mladih iz Mladinskega doma Maribor. Polet so jim za prizadevnost v šoli podarili mariborski rotarijci, namenili so ga najboljšemu učencu vsake stanovanjske enote. "Vidno in brez strahu so uživali v avanturi," je dejal predsednik Rotary cluba Maribor Park **Borut Ambrožič** in se s storži koruze v rokah smejal izkušnji pristajanja. "Bilo je zelo poljedelsko, zradirali smo četrtino koruzne njive, ampak brez poškodb. Ob izstopu iz balona je ena od deklet hkrati našla štiri štiriperesne deteljice, kar nam sicer ni prineslo pretirane sreče, saj smo čakali dobro uro, da nas med koruzo najdejo," je nasmejal zadovoljne letalce, ki so na poti domov izmenjavali vtise. Zabavno druženje v zraku, ki bi lahko postalo tradicionalno že pozimi, je bilo vredno okoli 4500 evrov, nam je še pojasnil njegov boter Ambrožič. Po najtežji izkušnji dneva, krstu, ki je sledil pristanku, se proti Mariboru niso več vračali "ničeti", temveč "baroni" ali "baronice", kot veli večstoletna balonarska tradicija. "Med zemljo in nebom, ognjem in šampanjcem," je del prisege še razigrano zvenel v ušesih.

TADEJA TOPLAK